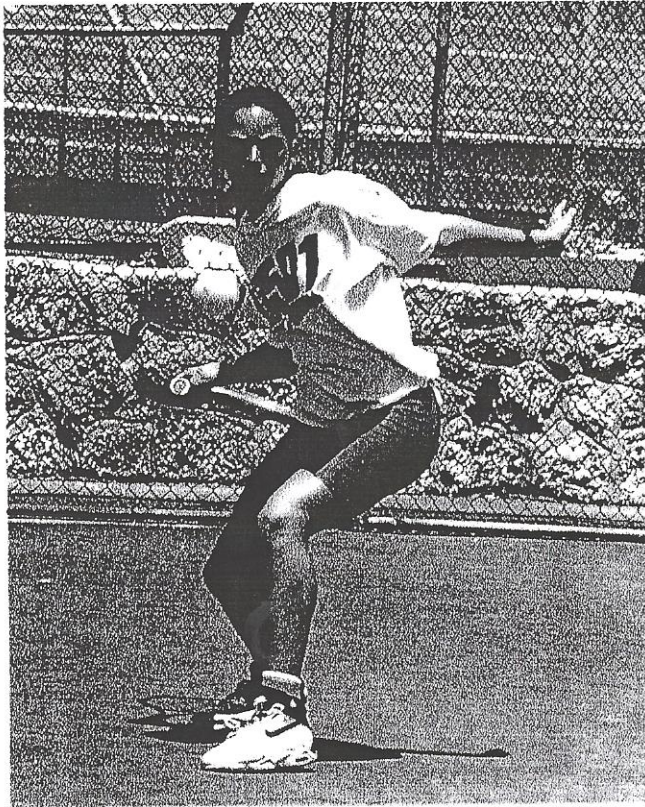

בלוז לכחולת העיניים

מאת גיל סחר

היא נראית בדיוק כמו ששחקנית טניס צריכה להראות. מוטות ידיים ורגליים ארוכות, שריריות, חטובות. תוסיפו לכל אלה שיער בצבע דבש גולש, תשבצו גם זוג עיניים כחולות ענקיות, ואז תקבלו את חני צ'רנובילסקי, אלופת ישראל לבנות עד גיל 12. חני, בת 12, 158 סנטימטרים של אנרגיה מתפרצת, הוכתרה כאלופה בתחרות שנערכה במכון וינגייט. בחצי הגמר היא גברה על יפעת יפלא, הישג יפה כשלעצמו, ובגמר ציפתה לה יריבתה העיקרית והמושבעת, דנה ברנמן. מקורות מהימנים ממכון וינגייט דיווחו לי שהיא שם קרב מארץ הקרבות. שתותחים לא יורים באותה עוצמה, שהן חבטו שם כדורים. אך לבסוף, למרות שדנה היתה טובה, חני היתה טובה עוד יותר, וגברה עליה 2:6 במערכה השלישית והמכרעת.

אבות רבים להצלחתה של חני, אבל אם מדובר באבות, לפני כולם ניצב אבא לוי צ'רנובילסקי. תחזיקו חזק. הוא רק בן 32 ולוקח הרבה זמן לעכל שהוא באמת אבא של חני ולא החבר שלה. תופעה. בגיל 19 הוא התחתן עם טניה, יפהפיה אצילה ובלונדינית שממנה ירשה חני את העיניים הכחולות. חני נולדה עוד בטרם סיימו את ירח הדבש ואילו עם ירדן, אחותה,

שהיא כיום בת 5 וחצי, הואילו בני הזוג לחכות קצת. כדי לקיים את כל הכבודה הזאת בכבוד, החל אבא לוי לעסוק בתיווך, כבר בהיותו בן 22. כיום הוא נחשב למתווך המוביל בעיר פתח תקוה ויכול בהחלט להתגאות שלכל מה שיש לו ויש לו, הוא הגיע בזכות עשר אצבעותיו.

אבל יותר מכל, כך נדמה, מרוכז לוי בחני. אני יודע שזה עלול להישמע לא טוב. הורים שמקדישים עצמם לקידום ילדיהם, מפעילים לחץ עליהם ועל מאמיהם, ומנסיוני – מפריעים יותר משמועילים. מבחינה זו לוי מצטייר כחריג. כמו עיני ראיתי אותו במהלך משחק חשוב של חני והוא התנהג למופת. לא ראו עליו מה שעובר על בתו במגרש. הוא מחא כפיים כשצריך, עודד כשצריך, אבל לא יצא מגדרו ולא איבד עשתונות גם כשחני איבדה נקודות. לכן זה גם לא מפריע לחני שהוא מתלווה אליה למשחקים. נראה בעליל שלוי מסייע לה, תומך, אבל בהחלט לא נחפז ודוחף. את כל מה שקשור לעיניים המקצועיים הוא משאיר למאמנים.

חני החלה לשחק כשהיתה בת 8 וחצי. סבא שלה, טדי קפלן, אלוף העולם במשקלות לוחתיים, מאמן כוח וכושר במכון וינגייט והכי חשוב – אבא של טניה, לקח אותה לראשונה אל הקיר ברמת השרון. חני החלה לחבוט מול הקיר ולאט לאט התאהבה במשחק.

המאמן שהעניק לה את היסודות הראשונים היה איתן אבידן. אבל מי שהעלה אותה לדרגה של

"אני משחקת מהקו האחורי, לא הרבה לרשת".

מה לדעתך את צריכה לשפר?
"אני רוצה להיות יותר אגרי במשחק".

בזכות האמא טניה, דיילת בא הספיקה חני להיות כבר כמעט העולם. כמו כן, בזכות הטניס נשלחה מטעם הסנטר למופעי בארה"ב.

אז מה חני, את יכולה לסכם מהו הטניס עד היום?

התשובה שלה מהירה, קולחת. "הרבה תענוג, חברים בכל ה בטחון, והרבה גביעים על הו בחדר".

וחוץ מטניס את אוהבת עוד דבר לשחות ולרוץ?

ספרים?
"לא נוגעת".

ובלימודים איך?

"אני מאוד משתדלת. מגיעה נ הביתה ויושבת עד חצות שיעורים וללמוד למבחנים. ה: שלי הם תשע-עשר, אבל זה בקושי. קשה, אבל מסתדרים".

ואיפה נראה אותך עוד כמה שני (כאן היא צריכה בפעם הראשו העזרה של אבא. מתקשה לענו נחלץ לעזרתה).

אבא לוי: "המטרה שלנו היא את המדליה הראשונה לי באולימפיאדה", ובאותה נשימו מוסיף: "וכמובן שתהיה בין הראשונות בעולם".

שחקנית היה ניר חביב. "בשנה אחת בה התאמנתי אצל ניר הפכתי להיות מספר אחת בארץ". בשלב הראשון התאמנה פעמיים בשבוע, שעה כל פעם. אחר כך עברה לשלוש פעמים, שעה וחצי כל פעם. ובשלב הסופי, כיום, היא מתאמנת חמש פעמים בשבוע, שעה וחצי כל פעם.

ירון כהן הוא האב הרוחני שלה. "אם אני עזובה אחרי הפסד, הוא לוקח סל כדורים ועובד על השיגאות שהיו לי במשחק".

יש לה מבט עירני מאוד. מבט שמקרין פקחות, ממזריות. אין לה בעיה לענות כמו גדולה על כל השאלות שלי. הפתיחות שלה כובשת.

מה את יכולה לאמר על האופי שלך?
"קודם כל אני שונאת להפסיד. יש לי בטחון עצמי, מרץ ויזומה. אני לא ותרגית ואת התכונה הזו רואים היטב על המגרש".

את רגועה על המגרש?

"מאוד רגועה. אני לא צועקת. לא זורקת מחבטים. מאוד ספורטיבית. אם היריבה שלי עושה נקודה יפה, היא תזכה ממני למילה טובה".

מהי הנקודה הכי חזקה שלך על המגרש?
"עבודת הרגליים שלי מצוינת. אני מגיעה לכל כדור".

איך הפורנהד והבקהנד?
"הם פחות או יותר באותה רמה".

מה בנוגע לסרב?
"הסרב טוב".

איך את מגדירה את הסגנון שלך?

